

El cine d'actor i la psicofisonomia

Matias Vallès

El cine pertany als actors. No només a les grans estrelles, sinó també a aquells intèrprets a mig consagrar l'efigie dels quals revoloteja en la ment de l'espectador creant estranyes associacions i donant lloc a una nova ciència, la Psicofisonomia. Després vendrà la filmografia i acabarà per segellar aquestes estranyes aliances. Les con-

Kathleen Turner. *La liaison* ateny criteris ben arbitraris. Aquí tenim, per exemple, Liam Neeson i Aidan Quinn, estranyament bessons -Quinn va ser psiquiatre bessó d'ell mateix al costat de la Rossellini. Neeson ens cridava l'atenció d'ençà de *Sospechoso* i ens agradava que no triomfàs gaire perquè era com disposar d'un parc natural per un tot sol. Tot es va desbaratar amb *La lista de Schindler* i, a la fi, tots dos acaben per coincidir a *Michael Collins*. La Psicofisonomia no s'equivoca mai. Quinn i Neeson són germans petits de Rutger Hauer. Bé, abans que el protagonista de *Blade Runner* no es deixàs créixer la gorja i la panxa per convertir-se en un repllicant de George C. Scott.

Des del moment que és una ciència, la Psicofisonomia funciona mitjançant equacions. Per exemple, Rob Lowe + Matt Dillon = Tom Cruise, on el segon terme de l'equació anul·la el primer. Eric Stoltz i Tim Roth també són germans psicofisonòmics, fins i tot abans que no es lligassin umbilicalment a Tarantino. En aquest cas funciona també una connexió fonètica, però Psicofisonomia significa embullar la troca. A hores d'ara encara no sabia distingir Harry Hamlyn de Kurt Russell. Tampoc ajuda que tots dos siguin pestilents com a actors, tot i que aquí tenim la via mnemotènica de les seves companyes passades i presents, Ursula Andress i Goldie Hawn, Val Kilmer s'hi assembla de cada vegada més, i el paper de germà gran correspon aquí a Jeff Bridges. Pòmuls, barram, ulls enfonsants.

La Glenna Headly que va ser Tess Trueheart a *Dick Tracy* és psicofisonòmicament idèntica a Assumpta Serna, però a ningú li importa. La connexió entre Glenn Close i Meryl Streep és massa fàcil, i l'únic misteri rau a saber quina va contagiar a l'altra el seu aire repelenc. A les costes del malditisme, el Gabriel Byrne de *Muerte entre las flores* i el Peter Coyote de *Lunas de hiel* podrien haver intercanviat ben bé els papers de la seva carrera. Les seves efigies estan dibuixades per Hugo Pratt.

Peter Weller es podria unir a la sèrie dels cortomaltosos, si no fos per *Robocop*. Jeremy Irons és la versió postmoderna del torturat i tortuós James Mason, per la qual cosa era evident que acabaria interpretant al professor minorer de *Lolita*.

De vegades, el vincle s'estableix en la grafia del nom, com en els efectius Joseph Bologna i Joe Mantegna. Sumats, els trigèmings Julian Sands, Rupert Everett i Daniel Day-Lewis donarien el perfecte actor anglès. L'estructura de plantígrad, els cabells cresps i l'absència de coll agermanen Peter Falk i Paul Sorvino, tot i que un d'ells és son pare de Mira Sorvino. A Espanya, la Psicofisonomia no té cap sentit, perquè tots els actors estan tallats pel mateix patró. Bardem i Carmelo Gómez es poden intercanviar, i totes les al·lotes semblen clòniques de Maribel Verdú. La mateixa dicció, els mateixos emmurriaments. Com es nota que s'han format col·lectivament a la falda de Cristina Rota, la mare de Juan Diego Botto! Afortunadament, no és obligatori que un actor tenguí semblants psicofisonòmics. Només hi ha un Jim Carrey, i existeix la possibilitat que aquest monstre inenarrable sigui virtual. Ningú pot ser tan beneït, ni tan sols a la realitat.

(Se m'oblidava que la Psicofisonomia és una ciència molt subjectiva i que els paral·lelismes no són trasladables d'un espectador a un altre. Però com que l'article ja està escrit, posi en joc les seves connexions en la seguretat que no coincidiran amb les descrites aquí). ❖

nexions neuronals no s'estableixen forçadament a l'alçada del rostre. De vegades se'ns confonen dos malucs immensos, acollidors i maternals, com els de Melanie Griffith i

“Se'n penedirà fins al dia de la seva mort. si és que viu fins llavors”
Red Will Danaher (**Victor McLaglen**) es refereix a Sean Thornton (**John Wayne**)
a *El hombre tranquilo* (1952), de John Ford.

